

I de tilfælde, hvor borgeren eksempelvis henvender sig i midten af en måned, udbetales der engangshjælp til kalendermånedens udgang. Ved indgangen til den efterfølgende kalendermåned udbetales der bagudbetalt kontanthjælp svarende til den venteperiode i måneden forinden, hvor borgeren har stået til rådighed. Sammen med denne kontanthjælp udbetales der engangshjælp til at dække ansøgerens behov for hjælp i den del af den efterfølgende kalendermåned, hvor ansøgeren er uden forsørgelsesgrundlag. Herved bliver den samlede varighed af engangshjælpen ligeledes en måned.

Selv om den forudbetalte engangshjælp og den bagudbetalte kontanthjælp i princippet dækker den samme periode, og ydelsen efter de sædvanlige principper skulle være tilbagebetalingspligtige, foreslås det, at hjælpen normalt ikke er tilbagebetalingspligtig, men at den kan gøres tilbagebetalingspligtig i gentagelsestilfælde.

Engangshjælpen er en bruttoydelse, der skal betales skat af.

Efter de nugældende regler vil der i ganske særlige tilfælde efter kommunens skøn alternativt kunne blive udbetalt »akut hjælp« til personer, der ikke er berettiget til kontanthjælp. »Akut hjælp« er ikke et lovmæssigt begreb, men er udsprunget af praksis, og udbetales i henhold til § 81, hjælp i særlige tilfælde, enkeltudgifter.

Udbetaling af engangshjælp baserer sig på forventet rådighed, hvilket medfører, at hjælpen kan udbetales for kortere perioder, hvis der er begrundet tvivl om, at modtagerne vil opfylde betingelserne for hjælp i hele den periode, som hjælpen er beregnet til at dække, jf. § 89, stk. 2.

Spørgsmålet om tilbagebetalingspligt ved svig kan også opstå i forbindelse med udbetaling af engangshjælpen. Hvis en person i gentagelsestilfælde – og uden at være berettiget til kontanthjælp den efterfølgende måned – modtager engangshjælp, vil hjælpen kunne kræves tilbagebetalt.

Til nr. 6 og 7

Hjælpen til ægtepar beregnes som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til efter §§ 25, 25 a, 27 og 28. Den foreslåede ændring er dels en præcisering, dels en videreførelse af de hidtidige principper, der betyder, at to ægtefæller, der begge er på kontanthjælp, ikke samlet kan modtage mere, end de hver især tilsammen er berettiget til.

Til nr. 8

På kontanthjælpsområdet gælder det – efter den foreslåede overgang til bagudbetaling – fortsat, at der

ikke kan udbetales kontanthjælp, hvis en person modtager en anden ydelse, der dækker samme tidsrum og samme formål. Ved overgang fra kontanthjælp til en forudbetalt ydelse, fx stipendier efter lov om statens uddannelsesstøtte, vil der således ikke kunne udbetales kontanthjælp, selv om pågældende har stået til rådighed måneden før første udbetaling af den forudbetalte ydelse.

Hvis pågældende imidlertid har været i individuel jobtræning, ses der bort fra dette princip, hvad angår beskæftigelsestillægget. Det beskæftigelsestillæg, som pågældende har ret til ved modtagelse af den forudbetalte ydelse, udbetales uanset retten til kontanthjælp. På dette punkt brydes der med de hidtil gældende principper for udbetaling af beskæftigelsestillæg.

Til nr. 9

Bestemmelsen er en konsekvens af, at rådighedspligten som udgangspunkt indtræder en måned før, der kan udbetales kontanthjælp.

Til nr. 10

Med den mere direkte sammenhæng mellem rådighed, aktivering og udbetaling af kontanthjælp, finder regeringen, at der ikke længere er brug for at begrænse nedsættelsen af den månedlige hjælp med 30 pct.

En person, der uberettiget udebliver fra aktivering eller anden beskæftigelsesmæssig foranstaltning – herunder danskundervisning - en dag pr. uge vil få reduceret sin hjælp med 20 pct. såvel efter de nuværende regler som efter de fremtidige. Men 2 uberettigede fraværsdage om ugen vil med de foreslåede regler ikke medføre reduceret sanktion som i dag, men betyde en reduktion af ydelsen på 40 pct. mod i dag 30 pct.

Der er ikke et konkret mål for, hvornår modtagerens udeblivelser har et sådant omfang, at der reelt må siges at være tale om en afvisning af tilbudet, men som retningsgivende vil et fravær på over 50 pct. i en periode kunne begrunde, at sanktionen i form af standsning af kontanthjælpen tages i brug. Det vil sige, at 3 uberettigede fraværsdage pr. uge medfører bortfald af hjælpen.

De ufravigelige sanktionsregler omfatter den gruppe af kontanthjælpsmodtagere, der modtager hjælp alene på grund af ledighed. Efter regeringens opfattelse er der ikke saglige grunde til at have andre sanktionsregler over for disse ledige end over for forsikrede ledige, der modtager dagpenge. I modsætning hertil er det fortsat op til kommunen at afgøre, om der i tilfælde af udeblivelser skal sættes ind med sanktioner over for de kontanthjælpsmodtagere, der modtager hjælp på grund af problemer udover ledighed.